

Svenska namn på några av våra storkortvingar

JOEL HALLOVIST & JOHNNY LINDQVIST

Kortvingar (Staphylinidae) är Sveriges största skalbaggsfamilj med runt 1500 arter. De flesta är små och många är svårbestämda utan undersökning av inre organ. 236 arter ingår i underfamiljen Staphylininae som bär det svenska namnet storkortvingar.

I takt med att intresset för skalbaggar har ökat, inte minst som skådning och publicering av foton på sociala medier, har efterfrågan om svenska namn på de största och mest iögonenfallande kortvingearterna dykt upp.

Vi har tillsammans med Håkan Ljungberg och Hans-Erik Wanntorp namngett 24 arter storkortvingar fördelade på 8 släkten. Namnen har nu godkänts av Artdatabankens namnkommitté. Kommittén består av en blandning personer, där såväl

biologer som språkvetare från till exempel SLU Artdatabanken och Naturhistoriska riksmuseet ingår. Dessa fattar det slutgiltiga beslutet om föreslagna svenska namn på våra ryggradslösa djur.

24 arter kan tyckas lite eftersom storkortvingar är en grupp där många arter ingår. Exempelvis återfinns här stora släkten som *Philonthus* och *Quedius* vilka kräver en avsevärd arbetsinsats att namnge varför vi valt att starta med ett mindre urval av de släkten där de största kortvingarna återfinns.

Vi har även tagit i beaktande några av våra grannländers val av inhemska namn.

Innan de svenska namnen någorlunda har etablerat sig vill vi uppmana till att även skriva ut det latinska namnet vid publicering. De svenska namnen finns nu i Artportalen.

Askortvinge *Creophilus maxillosus*

En stor hårig svartgrå kortvinge, som är allmän på as, därav det svenska namnet.

Guldkortvinge *Dinotenus pubescens*

Ett sedan länge etablerat svenskt namn som syftar på den guldgula behåringen på kroppen.

Humlekortvinge *Emus hirtus*

Ett sedan länge etablerat svenskt namn som syftar på den långa behåringen och randiga teckningen i svart, guldgult och grågult, som något kan liknas vid en humlas utseende.

Askortvinge
Samtliga foton:
Lech Borowiec

Guldkortvinge

Humlekortvinge

Kopparskimrande storkortvinge

Ocypus aeneocephalus

Namnet syftar på den metallartade ton som kan skönjas på täckvingarna. Den heter kopparkortvinge i Finland.

Rödbent storkortvinge *Ocypus brunnipes*

Namnet hänvisar till de klart rödgula benen.

Bronsskimrande storkortvinge *Ocypus fuscatus*

Namnet syftar på metalltonen som täckvingarna skiftar i.

Rakkindad storkortvinge

Ocypus nitens

Den långa raka kinden skiljer den från ett par liknande arter, därav namnet.

Jättekortvinge

Ocypus olens

Vår största kortvinge, som tidigare gått under namnet ”Stinkande kortvinge”. Jättekortvinge ger dock en mer beskrivande bild av denna art och undviker den negativa klang som ligger i ordet stinkande.

Jättekortvinge

Blå storkortvinge

Ocypus ophthalmicus

Den enda storkortvinge som har större delen av kroppen mörkt blåmetallisk.

Blå storkortvinge

Strimmig storkortvinge

Ocypus picipennis

Arten har ett antal ljusa hårbärande längsstrimmor på den annars bruna bakkroppen.

Svartbent dyngkortvinge

Ontholestes murinus

En dynglevande storkortvinge med övervägande helmörka ben.

Gulbent dyngkortvinge *Ontholestes tessellatum*

Lik föregående art men med inslag av gult på benen.

Blågrön drakkortvinge *Platydracus fulvipes*

En spektakulär storkortvinge med metalliskt blå eller grön framkropp. Drakkortvinge från släktesnamnet.

Svartbent dyngkortvinge

Blågrön drakkortvinge

Guldkindad kejsarkortvinge

Staphylinus caesareus

Kejsarkortvinge syftar på epitetet caesareus som betyder kejsare. Arten har guldgul behåring på kinderna. Heter kejsarrovbille på danska.

Svartkindad kejsarkortvinge

Staphylinus dimidiaticornis

Lik föregående art men saknar den guldgula behåringen på kinderna.

Mindre kejsarkortvinge

Staphylinus erythropterus

Minsta arten i släktet *Staphylinus*.

Kuststorkortvinge *Tasgius ater*

Förekommer oftast utmed kusterna under tång och stenar.

Strandstorkortvinge *Tasgius globulifer*

Lever på leriga eller sandiga havsstränder, hittills enbart funnen i västra Skåne och på Ven.

Ängsstorkortvinge *Tasgius melanarius*

Kan förekomma i olika miljöer men föredrar öppen mark.

Guldkindad kejsarkortvinge

Ängsstorkortvinge

Bronserad drakkortvinge

Platydracus latebricola

Till skillnad från den förra går halssköld och huvud i en svag bronston.

Svarthuvad drakkortvinge

Platydracus stercorarius

Lik den föregående men utan bronsglans och behåringen på huvudet är svart i stället för ljusaktig.

Matt storkortvinge *Tasgius morsitans*

Namnet syftar på den matta, tätt punkterade halsskölden som skiljer den från den snarlika *Ocypus brunripes*.

Stålblå storkortvinge *Tasgius pedator*

En storkortvinge vars täckvingar har en blå glans.

Hedstorkortvinge *Tasgius winkleri*

Föredrar öppen mark likt *Tasgius melanarius* och finns stundom tillsammans med denna. Återfinns främst på Gotland och Öland.